

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Judit 16

XVI.

Da sang Judith HERREN denne Sang / oc sagde.

LEger faar HERREN met Trummer / oc klinger faar hannem met Cimler /
Siunger en ny Sang / verer glade / oc paakaller hans Naffn.

HERREN er den / som kand hielpe i Striden / HERREN heder hans Naffn.

Hand stride faar sit Folck / at hand skulde frelse oss fra alle vore fiender.

Assur kom fra Biergene aff Norden / met en stor Mact / hans Mangfoldighed
skiulte Vandet / oc hans Heste skiulde Landet.

Hand truede at opbrende mit Land / och ihielsla mit Mandkion / At bortføre
Børn och Jomfruer.

Men HERREN den almectigste Gud haffuer straffet hannem / oc haffuer giffuit
hannem i en Quindis hender.

Thi ingen Mand ey heller nogen Stridzmand ihielslo hannem / och ingen Kempe
rørde ved hannem / Men Judith Merari Daatter nedlagde hannem met sin

deylighed.

Thi hun lagde sine Encke kleder aff sig / oc førde sig i sine deylige Kleder / Jsraels Børn til glede.

Hun offuerstrøg sig met kaasteligt Vand / oc flette sit Haar op til at besuige hannem.

Hendis deylige Sko forblindede hannem / hendis Deylighed greb hans hierte / Men hun hug hans Hoffuit aff.

At de Perser oc Meder forferdede sig / for saadan en dristig Gerning / oc de Assyriers Hær hylede / der mine Elendige komme frem / som vaare vansmectige aff Tørst.

Drengene ihelstunge de Assyrier / oc sloge dem paa fluct / lige som Børn / De ere vdslette / aff HERRENS min Guds Hær.

Lader oss siunge en ny Sang / faar HERREN vor Gud.

HERRE Gud du est den mectige Gud som gør store Gerninger / oc ingen kand staa dig emod.

Alle ting skulle tiene dig / thi huad som du siger / det maa ske / huor som du giffuer frimodighed / da gaar det frem / Oc ingen kand gøre dine ord modstand.

Bierge skulle beffue / oc Klipperne smelte lige som vox faar dig.

Men du beuiser dem stor naade / som dig frycte / thi alle Offer och fedme ere meget ringe faar dig / Men at frycte HERREN / det er meget stort.

We Hedninge / som forfølge mit Folck / Thi den almectigste HERRE heffner paa dem / oc hiemsøger dem / vdi heffnens tid.

Hand skal plage deris Legeme met Jld oc Orme / och de skulle brende oc hyle til euig tid.

Effter saadan Seyer / drog alt Folcket fra Bethulia til Jerusalem / at tilbede HERREN / oc de rensede sig / oc offrede Brendoffer / oc huad de haffde loffuit. Oc Judith hengde alle Holoferniss vaaben / oc det Sperlagen som hun haffde taget fra hans Seng / op i Tempelen / at det skulde vere forbandet faar HERREN euindelige. Och Folckene vaare glade i Jerusalem hoss Helligdommen / met Judith / i tre maanede / och hulde helligt aff den Seer. Der effter drog huer

Judith / i tre maaned / och hadde hængt af den Seyer. Der efter drog huer
mand hiem igen.

Oc Judith kom ocsaa til Bethulia igen / oc bleff høyt æret i alt Jsraels land. Oc
hun tog ingen Mand / effter sin første mands Manasses død. Oc hun bleff meget
gammel och bleff i sin Mands huss / indtil hun bleff hundrede oc fem aar
gammel / Oc hun gjorde sin Pige Abra fri. Der effter døde hun i Bethulia / oc
mand iordede hende hoss sin Hosbonde Manasse. Oc Folcket sørgede for hende
/ i siu dage. Oc hun skiffte alt sit Godz / iblant hendis Hosbondis venner. Oc den
stund hun leffde / oc long tid der effter / torde ingen drage mod Jsrael. Och
denne Seyers dag holdis for en stor høytid hoss Ebreerne / oc hand holdis hellig
aff dem euindelige.

Ende paa Judiths Bog.